

ЛУИ АРАГОН ОЛОВЕН СЪН

Превод от френски: Стефан Гечев, 1987

chitanka.info

На Филип Суно

Заспалият бдящ гледа живота с очи на дете
Кой облак о спящия помрачава лазура на твоето
чело

Спящият тръска глава по-тежка от буря
Би желал да играе на Трима са много Не може Сам е
Напразно слънцето своята топка му дава
Напразно мостовете своите обръчи
Напразно
Хенри Четвърти да се гонят го кани
Тече под него светът минувачите имат еднакви лица
По-младите бързат а старите са мързеливи
Като гледаш града не би казал че е от картон и че
вечерта

Е измамна като женски зеници като очите на верни
приятели

На колко опасности тук съм изложен застанал
До парапета на космоса Дали да не се заловя
С литография цветна изглед
На къщите в осем часа лятно време
Замайване Декорът става лице на живота
Лице на момиче което тъй много обичах
Ръцете очите изписани нейната глупост
Колко хубаво лъжеше ти любовен пейзаж
Малкото хлътнало място на твоето рамо
Твоите тръпки се хлзгаха като вода по лицето ми
Бях ли сърдит ти запяваше тихо като невинно
момиче

Но се чуваха само глухи съгласни
От кръвта ти изтръгнати за да дадеш имена
На уста и на ласки

*На всичко което танцува между двете тела като
пламък на жажда*

*А бръмченето на насекоми около плодове означаваше
мене*

Ако бях преуморен ми подаваше една зряла ръка

Сега тя заспива спокойна

Не е мъртва Движи се тя във по-кротък свят

Не говорете за слънчевата светлина

Чакам жената от спомена да се прероди

Празнота се отваря в моята памет

Езеро в него можеш да се удавиш но не и да пиеш

Не се будиш от угризения усещаш под тебе леглото

А когато и тази последна преграда изчезне

Ще паднеш в пустотата

В подземния свят на съня

Тогави изпадам в детство

Червени са книгите с краища позлатени

Едно бъдеще има то е просто и ясно

Там сред лианите в познатия лес

Паля огън от сухи дърва а компасът помага

Да намирам посоките

Дано само не се разбунтуват носачите

Дано само спящите да не се стреснат

Аз наричам моето тяло с имената които

От създаването на света са забравили устните

Тялото моето тяло ален венец мавзолей

Лов на гълъби гейзер

Вече никога няма да мога

Да измъкна този младеж

От прегръдките на гората

*(„Вечно движение“, 1920–
1924)*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.